

Η ελπίδα δεν πεθαίνει ποτέ

(Mala tempora currunt sed peiora parantur)

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Οι καιροί στους οποίους ζούμε, δεν είναι ιδανικοί για να μπορέσουμε να αναπτύξουμε δραστηριότητες μνητρικού και πνευματικού χαρακτήρα και σε αυτό το γεγονός, προστίθεται και η έλλειψη ανθρώπων σοφών και αξίων, μεγάλων μνημένων. Όλοι μιλούν για όλα, όλοι γράφουν για τα πάντα. Όλοι κρίνουν τα πάντα. Όλοι στρέφουν το βλέμμα τους χαμηλά ξεχνώντας τη θεία σπίθα που εμπνυχώνει τη ζωή μας. Όλοι έγιναν διδάσκαλοι δίνοντας συμβουλές *urbi et orbi* (παντού προς όλη την οικουμένη).

Είμαστε κυριολεκτικά βυθισμένοι στο «Βασίλειο της Ποσότητας», του χάους και του ψεύδους.

Χαοτικός κόσμος. Karimart

Μνητρικά Τάγματα, που ολοένα και περισσότερο αγωνίζονται να διατηρήσουν μια 'ομοιότητα ταυτότητας' με κάποιο ιερό και πνευματικό χαρακτήρα. Η επιθυμία να εμφανιστεί "σωστός και καλός" πάντα και σε κάθε περίπτωση, περιλαμβανομένου κάθε άλλου δικαιώματος και κάθε θηριωδίας και βλακείας έχει βυθίσει στο τέλμα τους ηγέτες αυτών των «οργανώσεων», και κατά συνέπεια οδεύουν προς ένα μονοπάτι χωρίς επιστροφή, μια επικίνδυνη διαδρομή που μοιραία τους οδηγεί σε εξαφάνιση και απώλεια εκείνης της επαφής με το θεϊκό σχέδιο που τους είχε διαφυλάξει για αιώνες και χιλιετίες.

Αν όμως η λέξη «τέλος» θα είναι η μόνη κατάλληλη γι αυτή τη γενική τρέλα στο επίπεδο της ύλης, αντιθέτως στο αυθεντικό επίπεδο θα πάρει θετική αξία, αντιπροσωπεύοντας ένα σημείο εκκίνησης, μια νέα πόρτα που όταν ανοίξει θα γίνει ακριβώς μια αλλαγή και άνοιγμα προς νέες

μορφές ύπαρξης και συνείδησης του Είναι. Ο «θάνατος» θα γίνει ακριβώς μια ευκαιρία για αναγέννηση και πνευματική αφύπνιση!

Η κρίση αυτής της ανθρωπότητας είναι λοιπόν ο προοδευτικός εκφυλισμός των ελίτ που την κυβερνούσαν, η εγκατάλειψη τη μελέτη της ιερής επιστήμης και όσων κράτησαν την ανθρωπότητα σε σύνδεση με το θείο σχέδιο. Με άλλα λόγια, πιο απλά και πιο ξεκάθαρα, στην προοδευτική αποστασιοποίηση του ανθρώπου από τον Θεό, στη μικροσκοπική θέληση για εξουσία που τον ώθησε να πιστέψει, αυταπατώντας τον εαυτό του, ότι ο ίδιος ο Θεός σφετερίζεται τη θέση του!

Οι καρποί αυτής της διεστραμμένης και τρελής εποχής είναι ψηλαφητή και εμφανής στον αέρα που αναπνέουμε κάθε μέρα, στην σκληρότητα απέναντι στη Μητέρα Φύση, στον εγωισμό, τον ηδονισμό, την αγάλινωτη διαφθορά, τον καταναλωτισμό.

Τι μπορούμε να κάνουμε τότε για να σταματήσουμε αυτή την κτηνωδία.

Μόνο ένα πράγμα: να σκάσουμε βαθείς λάκκους για τις κακίες και να υψώσουμε ναούς στις αρετές!

Και εδώ μεταφέρουμε όσα έγραψε ο Sebastiano Caracciolo στο βιβλίο του «Η Γυναικεία μύηση στον Τεκτονισμό»: *«Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός, βασιζόμενος στην οργάνωση και πρακτική του στην Ιεροφανεία, κατόρθωσε να διατηρηθεί καθαρός σύμφωνα με τις γενικές αρχές ισχύος της Παράδοσης. Κατόρθωσε επίσης να αποφύγει τις μεταμορφώσεις του επονομαζόμενου μοντέρνου τεκτονισμού ο οποίος, αφού αφέθηκε να αποπλανηθεί από ιδέες του διαφωτισμού, άνοιξε τις πόρτες του Ναού στην πολιτική με γνωρίσματα περισσότερο ή λιγότερο δημοκρατικά και αντιθρησκευτικά, επωμιζόμενος όλες τις αδυναμίες που αυτές οι μέθοδοι φέρουν, και που καμμία σχέση δεν έχουν με τους παραδοσιακούς κανόνες.»*

11/2023